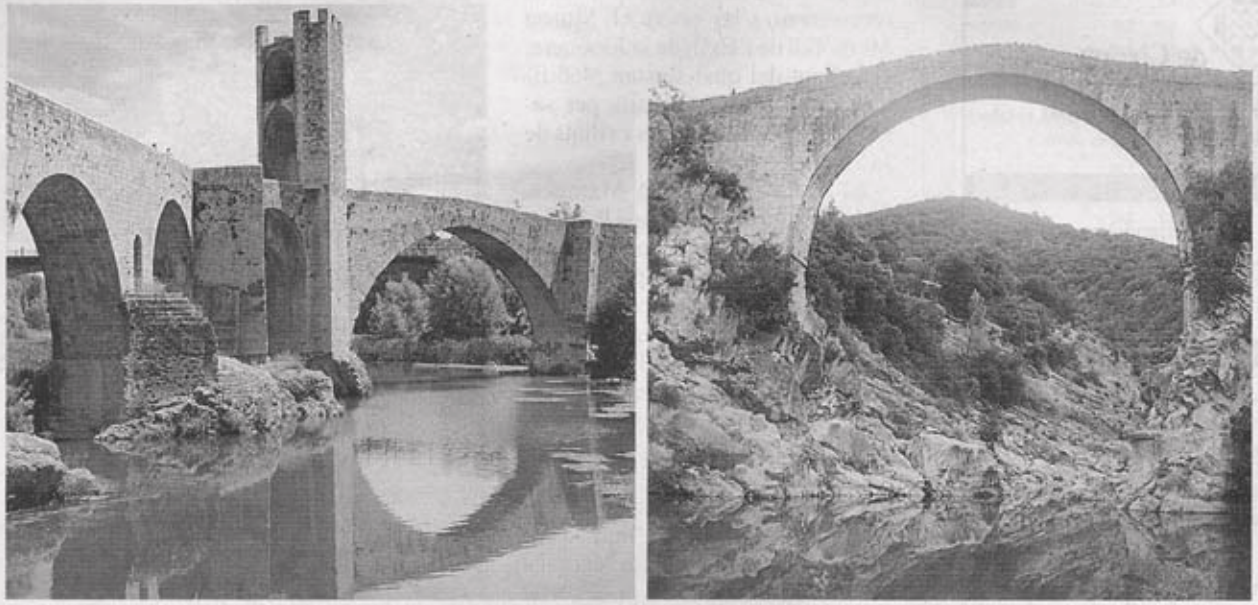
Els ponts al fil de la història

Víctor i Carlus Gay fan un inventari, estudi i anàlisi dels ponts gironins en una guia dels Quaderns de la Revista de Girona

DANI CHICANO / **Girona**

● Els periodistes Víctor i Carlus Gay –pare i fill– són els autors de la guia número 134 dels Quaderns de la Revista de Girona, que es titula *Els ponts*. Enmig d'una col·lecció formada sobretot per monografies dedicades als municipis de les comarques gironines, destaca aquest volum, en què es fa un inventari dels ponts més significatius de les comarques gironines, i figuren fins i tot alguns que ja no existeixen, però que, per diversos motius, se'n serva el record. El pont, que forma part del patrimoni artístic de caràcter civil, és analitzat com a element que en el decurs dels segles ha unit el territori i ha facilitat la comunicació, però també com a signe d'identitat en segons quins casos, com a subjecte literari, artístic, la qual cosa n'ha determinat la seva classificació.

A l'esquerra, el pont medieval de Besalú, i a la dreta, el pont del Llierca, a Tortellà. / ORIOL MAS / JORDI CASAS

En la introducció de la guia, els autors expliquen que les comarques gironines, «definides com a espai de pas», tot i que no les travessen grans corrents fluvials, malgrat que n'hi ha molts, «presenten notables obstacles físics que cal superar.» Així, a través de la guia, que consta de fins a una quarantena de capítols, és possible «seguir el procés civilitzador» de les comarques gironines a partir de la construcció d'aquestes obres d'enginyeria, en què a vegades es conjuga també una vessant artística. Els ponts, a més, segons els autors de la guia, han esdevingut elements que han configurat i identificat un gran nombre de poblacions i constitueixen algunes vegades importants reclams turístics. L'exemple més clar d'aquesta darrera afirmació és el pont medieval de Besalú, que, situat en un punt estratègic, al seu moment va ser una peça clau pel que fa a la comunicació, per la qual cosa és una construcció de caràcter fortificat. Actualment és un dels reclams turístics més importants i populars del país, i dóna títol a la novel·la del periodista garrotxí *El pont dels jueus*, que ha esdevingut un fenomen editorial.

Després de repassar els antecedents històrics respecte a la construcció de ponts, les tècniques i els materials, i d'aquesta manera fer referència a diversos ponts de les comarques (de ferro o de fusta), els autors també els classifiquen per l'estil (romànic, gòtic), per l'ús que se'ls dóna (carreteres i autopistes, ferrocarril, vianants, decoratius, aqüeductes) o pel promotor de l'obra (Diputació, exèrcit), però també parlen dels ponts gironins i les seves vicissituds durant la Guerra Civil, de ponts amb «petja diabòlica» o del dimoni –en què destaquen la polèmica del pont del Dimoni de Santa Eugènia–.

Víctor i Carlus Gay també dediquen capítols sencers a ponts significatius, com ara el pont de Pedra de Girona, el pont Nou de Camprodon, el pont Vell de la Bisbal, el pont Vell de Castelló, així com a ponts literaris, d'art o de cinema.

El Punt - 07-04-08